

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/7/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122334189
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hirková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:6122334189.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hirkovej a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: Národný energetický projekt SK s.r.o., IČO: 52 438 473, so sídlom Dopravná 1364/11, 955 01 Topoľčany, zastúpeného JUDr. Pavel Vöröšváry, advokát so sídlom Škultétyho 1597/7, 955 01 Topoľčany, proti žalovanému: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXXX/XXX, XXX XX D., zastúpenému JUDr. Jozef Tomko, advokát so sídlom Floriánova 2, 080 01 Prešov, o zaplatenie 11 734,12 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 18Csp/171/2022-251 zo dňa 15.11.2023, takto

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie žalobcu proti výroku III.

Z r u š u j e rozsudok vo výrokoch II., IV., V. a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej ako „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit:

I. Návrh na zmenu žaloby zamietá.

II. Konanie o zaplatenie nad sumu 4074,25 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4074,25 eur od 10.4.2023 do zaplatenia a sumy vo výške 7659,87 eur v pravidelných mesačných splátkach po 162,97 eur mesačne splatných vždy do 9. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku zastavuje.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 3259,40 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2118,61 eur od 10.4.2023 do zaplatenia, zo sumy 162,97 eur od 01.05.2023 do zaplatenia, 162,97 eur od 01.06.2023 do zaplatenia, 162,97 eur od 01.07.2023 do zaplatenia, 162,97 eur od 01.08.2023 do zaplatenia, 162,97 eur od 01.09.2023 do zaplatenia, 162,97 eur od 01.10.2023 do zaplatenia, 162,97 eur od 01.11.2023 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

V. Stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva.

2. V prvom rade uviedol, že sa musel vypoariadať s procesnými úkonmi žalobcu zo dňa 25.3.2023 (zmena žaloby) a 15.11.2023 (záverečný návrh). Podanou žalobou sa právny predchodca žalobcu domáhal voči žalovanému zaplatenia 11 734,12 eur. Podaním zo dňa 25.3.2023, označeným ako zmena žaloby, sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 4 074,25 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 074,25 eur od 10.4.2023 do zaplatenia a sumy vo výške 7 659,87 eur v pravidelných mesačných splátkach po 162,97 eur mesačne splatných vždy do 9. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku. Z obsahu podania je zrejmé, že sa voči žalovanému domáhal menej ako v podanej žalobe, preto posúdil tento procesný úkon ako čiastočné späťvzatie žaloby. S poukazom na uvedené rozhodol o čiastočnom späťvzatí žaloby v súlade s § 145 ods. 2 CSP tak, ako uviedol vo výroku II. napadnutého rozsudku.

3. Citujúc ust. § 52 ods. 1, 3, 4, § 488, § 489, § 563, § 631, § 634 ods. 2 Občianskeho zákonníka, rozsudok odôvodnil tým, že ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Nespornou bola tá skutočnosť, že Národný energetický projekt s.r.o. a žalovaný uzavreli dňa 3.2.2021 zmluvu o dielo, predmetom ktorej bol záväzok zhotoviteľa (Národný energetický projekt s.r.o.) dodať a zhotoviť objednávateľovi (žalovaný) montáž fotovoltaiky a záväzok objednávateľa uhradiť cenu podľa bodu 4. 2 článku 4 tejto zmluvy. Spornou nebola ani tá skutočnosť, že financovanie bolo dohodnuté ako externé cez spoločnosťou Magna energie s dotáciou vo výške 1500 eur. Cena diela bola dohodnutá vo výške 13 234,12 eur, po odpočítaní dotácie bola cena diela vo výške 11 724,12 eur. Nebolo sporu ani v otázke, že externé financovanie zlyhalo. Sporným však ostal fakt, z akého dôvodu sa tak stalo. Žalobca argumentoval aj tým, že žalovaný neposkytol potrebnú spoluprácu, resp. súčinnosť tak, aby mohlo byť prefinancovanie treťou osobou vykonané. Uvedené však nemal súd ničím preukázané. Navyiac súd poukázal jednak na predžalobnú výzvu, z ktorej plynie, že žalobca priznal pochybenie na jeho strane v súvislosti s prefinancovaním, rovnaký záver plynie z výsluchu konateľa žalobcu. Tretia strana nezvládala financovanie, preto k uvedenému v súdnej veci nedošlo. Za tohto stavu preto súd konštatoval, že žalovaný nezavinil, že nedošlo k prefinancovaniu predmetu diela. Uvedená skutočnosť však nespôsobuje, že žalovaného povinnosť zaplatiť cenu diela zo zmluvy zanikla. Tejto skutočnosti si je napokon vedomý aj samotný žalovaný, ktorý v priebehu konania uviedol, že je pripravený za dielo zaplatiť v dohodnutých splátkach.

4. Zohľadňujúc princíp dôvery v spotrebiteľských vzťahoch súd zastával názor, že je spravodlivé, aby žalovanému zostala možnosť uhradiť cenu za dielo v mesačných splátkach tak, ako keby prefinancovanie predmetu diela nezlyhalo. Uvedený záver žalobca po predbežnom právnom posúdení súdu akceptoval a v tomto smere napokon došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby. Mesačná splátka pri externom financovaní bola dohodnutá vo výške 192,31 eur (ktorá zohľadňovala aj nárok spoločnosti Magna spojený s poskytnutím financovania), žalovaný však akceptoval mesačnú splátku vo výške 162,97 eur (11 734,12 eur /72 mesiacov), čo je v prospech spotrebiteľa.

5. Zásadnou otázkou, ktorú bolo potrebné vyriešiť bolo, od akého momentu je žalovaný povinný uhrádzať cenu za dielo. Niet pochybností, že účastníci zmluvy uzavreli zmluvu o dielo, v rámci ktorej bol dohodnutý predmet diela i cena, čo sú esenciálne náležitosti zmluvy o dielo. Platba mohla byť realizovaná spôsobmi uvedenými v čl. 4.2 zmluvy. Zmluvné strany sa dohodli na externom financovaní s dotáciou, ktoré zlyhalo. Súd mal za tohto stavu za to, že nemožno v súdnej veci aplikovať čl. 4.4 a 4.5, nakoľko sa vzťahujú na situáciu hotovostnej platby, avšak rozložené na prvú tranžu 60% záloha a druhú tranžu 40% zvyšnej ceny diela, čo nie je daný prípad. Ak teda čas plnenie nebol pre tento prípad dohodnutý (zlyhanie externého financovania, v rámci ktorého bol dohodnutý čas plnenia - 3 pracovné dni od pozitívneho schválenia finančnej inštitúcie), bol dlžník (žalovaný) povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala v súlade s ust. § 563 OZ, a to po skončení diela (§ 634 ods. 2 OZ). Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu so žalovaným chcel situáciu ohľadom platenia, prípadne jeho náhradného spôsobu dohodnúť, avšak žalovaný ponúknuté riešenie odmietal, medzi iným aj prostredníctvom nebankovej spoločnosti, čo plynie aj z jeho výsluchu. Následne už nereagoval na telefonické hovory ani SMS správy s odôvodnením, že si myslel, že opätovne ponúkajú úhradu prostredníctvom nebankovej spoločnosti. Navyiac z predžalobnej výzvy datovanej dňa 31.3.2022, ktorej obsah žalovaný nespochyboval, rovnako plynie, že právny predchodca žalobcu ho oslovil, aby mohli situáciu doriešiť, ale jeho pokusy ostali bezvýsledné. Súd mal teda za preukázané, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na plnenie dlhu. Pokiaľ však za týmto účelom vystavil faktúru s lehotou splatnosti 5.3.2022, musel súd túto okolnosť zohľadniť. Spotrebiteľovi rešpektujúc princíp dôvery musela ostať výhoda uhradenia dlhu v splátkach, teda súd považoval prvú splátku splatnú v mesiaci marec 2022. Ako deň plnenia každej splátky v mesiaci, keďže v tomto smere absentuje nielen dohoda, ale i výzva veriteľa, ktorý žiadal okamžitú úhradu celého (nie jeho plnenie v splátkach), súd sledujúc zásadu spravodlivosti vychádzal z posledného dňa v mesiaci. Žalovaného preto zaviazal na úhradu mesačných splátok splatných od marca 2022 do októbra 2023, t.j. vo výške 3259,40 eur (20 mesačných splátok x 162,97 eur).

6. Pri priznávaní úroku z omeškania vychádzal súd vo vzťahu k splátkam splatným od marca 2022 do marca 2023, spolu vo výške 2118,61 eur od 10.4.2023, t.j. od okamihu uplatneného v žalobe. Úrok z omeškania pri splátkach splatných v mesiaci apríl 2023 až október 2023 priznal súd od dňa nasledujúce po poslednom dni v mesiaci (t.j. od prvého dňa nasledujúceho mesiaca).

7. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol, nakoľko s poukazom na nevyhnutnosť zachovania úhrady ceny za dielo v splátkach, nemohol priznať nárok na úhradu nesplatených splátok ku dňu vyhlásenia rozsudku, t.j. splátkou splatnou počnúc 30.11.2023.

8. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, proti výrokom II., III., IV. a V., z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP.

9. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie v bode 55.odôvodnenia. Podaním zo dňa 25.4.2023, na ktoré súd prihlíadal ako na čiastočné späťvzatie návrhu navrhoval, aby s poukazom aj na § 217 ods. 2 CSP a vzhľadom na možnosť súdu uložiť povinnosť na plnenie splátok splatných v budúcnosti, súd vyniesol rozsudok, ktorým by zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 4 074,25 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 074,25 eur od 10.4.2023 do zaplatenia a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 7 659,87 eur v pravidelných mesačných splátkach po 162,97 € mesačne splatných vždy do 9-teho dňa v mesiaci. Boli splnené všetky podmienky na postup súdu, ktorým by zaviazal žalovaného na plnenie splátok splatných v budúcnosti s poukazom aj na § 217 ods. 2 CSP. V bodoch 41., 46., 56. až 61. a ďalších odôvodnenia rozsudku súd konštatuje, že záväzkový vzťah je nesporný, že žalovaný je povinný uhradiť dohodnutú cenu za dielo v celkovej cene spolu 11 724,12 eur a to v mesačných splátkach po 162,97 eur. Pokiaľ teda súd rozhodol tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť splatnú časť istiny 3259,40 eur, tak potom je nesporné, že zvyšná časť splátok splatných v budúcnosti, ktoré majú rovnaký právny základ ako súdom prisúdená suma 3259,40 eur a ich splatnosť okrem plynutia času nie je závislá od splnenia akejkoľvek ďalšej podmienky resp. skutočnosti sú oprávnené, avšak žalovaný celý nárok neuznáva a dobrovoľne neplní, preto by mal súd v zmysle § 217 ods. 2 CSP žalobcovi prisúdiť aj tieto splátky splatné v budúcnosti. Nakoľko podaním zo dňa 25.4.2023 navrhoval pokiaľ ide o uvedené splátky splatné v budúcnosti zaviazat žalovaného zaplatiť žalobcovi 7 659,87 eur v pravidelných mesačných splátkach po 162,97 €, tak súd už nemal možnosť v splátkach nad rámec tohto návrhu prisúdiť splátky vo väčšom rozsahu, avšak tieto splátky popri prisúdenej istine 3259,40 eur prisúdiť žalobcovi mohol a aj mal. Splatnosť jednotlivých mesačných splátok súd mohol aplikujúc zásadu spravodlivosti stanoviť vždy na posledný deň v mesiaci.

10. Navrhol, aby odvolací súd napádaný rozsudok zmenil tak, aby návrh na zmenu žaloby zamietol a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 3259,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3259,40 eur od 10.4.2023 do zaplatenia, 7 659,87 eur v pravidelných mesačných splátkach po 162,97 eur mesačne splatných vždy do posledného dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku, a zaplatiť žalobcovi trovy súdneho konania vrátane trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

11. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie nakoľko boli zohľadnené všetky okolnosti prípadu, najmä to, že žalobca požadoval celú sumu, v rozpore s uzavretou zmluvou. Žalobca mu nedoručil faktúru, ktorú súdu doložil až po podaní žaloby. Žalobca ho zastupoval v konaní o pripojení do distribučnej siete, s VSD, a následne aj s dodávateľom elektriny spoločnosťou Magna. O vykonaných krokoch ho neupozornil, nezaslal mu žiadne dokumenty o uzavretých zmluvách a pod. Ak by mal o nich vedomosť a poznal postup pripojenia, postupoval by tak, aby sa pripojenie realizovalo ihneď po realizovaní diela. Až po vynesení rozsudku a ostatnom pojednávaní na základe jeho žiadosti obdržal od VSD zmluvu o prístupe do distribučnej siete, ktorú VSD zaslala žalobcovi 6.septembra 2021. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že svojím konaním zavinil celkovú dĺžku súdneho sporu. Ani vyslovenie právneho názoru sudkyne súdu prvej inštancie nemôže byť dôvod na popretie jeho práv ako účastníka súdneho konania a obzvlášť v spotrebiteľskej veci. Ak navrhoval ďalšie dokazovanie, tak aj s úmyslom preukázať tvrdenia, že sa žalobca zaviazal poskytnúť mu pripojenie do distribučnej siete. Čo nakoniec svedok E. potvrdil, rovnako to bolo potvrdené listinami, ktorými žalobca za žalovaného uzatváral zmluvy s VSD. A to aj napriek tomu, že na začiatku sporu tvrdil, že takú povinnosť nemal. Preto rozhodnutie súdu prvej inštancie o nepriznaní trov konania považuje za správne a spravodlivé.

12. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

13. Proti výroku III. napadnutého rozsudku odvolací súd odvolanie odmietol s poukazom na ust. § 386 písm. b/ CSP ako podané neoprávnenou osobou, pretože týmto výrokom nebolo rozhodnuté v neprospech žalobcu (odvolateľa) § 359 CSP.

14. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP, teda že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Žalobca nesúhlasil so zamietnutím žaloby v prevyšujúcej časti, pretože mal za to, že boli splnené podmienky na postup súdu prvej inštancie, ktorým by zaviazal žalovaného na plnenie splátok splatných v budúcnosti s poukazom na ust. § 217 ods. 2 CSP. Vychádzal z toho, že súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný je povinný uhradiť dohodnutú cenu za dielo v celkovej sume spolu 11 724,12 eur v mesačných splátkach po 162,97 eur. Poukázal na podanie zo dňa 25.04.2023, ktorým navrhoval pokiaľ ide o splátky splatné v budúcnosti zaviazat' žalovaného zaplatiť žalobcovi 7 659,87 eur v pravidelných mesačných splátkach po 162,97 eur.

16. Odvolací súd zistil, že žalobca sa žalobou domáhal na žalovanom zaplata 11 734,12 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 11 734,12 eur od 29.04.2022 do zaplata.

17. Podaním zo dňa 25.04.2023, č.l. 129 súdneho spisu, navrhoval žalovanému uložiť povinnosť zaplatiť sumu 4 074,25 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 074,25 eur od 10.4.2023 do zaplata a sumu vo výške 7 659,87 eur v pravidelných mesačných splátkach po 162,97 eur mesačne splatných vždy do 9. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku.

18. Suma 4 074,25 eur pozostávala z 25 mesačných splátok v sume 162,97 eur odo dňa 9.4.2021 do 10.04.2023. Zvyšná suma 7 659,87 eur mala predstavovať zostatok ceny diela, ktorú žalobca navrhoval súdu prvej inštancie zaviazat' žalovaného na plnenie v pravidelných mesačných splátkach po 162,97 eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku s poukazom na ust. § 217 ods. 2 CSP.

19. Súd prvej inštancie výrokom II. napadnutého rozsudku konanie o zaplata nad sumu 4074,25 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4074,25 eur od 10.4.2023 do zaplata a sumy vo výške 7659,87 eur v pravidelných mesačných splátkach po 162,97 eur mesačne splatných vždy do 9. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku zastavil, pretože podanie žalobcu zo dňa 25.04.2023 posúdil ako čiastočné späťvzatie žaloby.

20. Odvolaciemu súdu nie je zrejmé z akého dôvodu súd prvej inštancie zastavil konanie nad sumu 4 074,25 eur a tiež konanie o zaplata sumy 7 659,87 eur, keďže žalobca sa aj naďalej domáhal zaplata istiny tak ako v podanej žalobe 11 734,12 eur. Cenu diela 11 734,12 eur žalobca podaním zo dňa 25.04.2023 rozdelil na už splatnú časť 4 074,25 eur a splátky splatné v budúcnosti 7 659,87 eur. Žalobca trval na zaplata ceny diela vo výške 11 734,12 eur, ktorú iba rozdelil na už splatnú časť a splátky ktorých splatnosť mala nastať až po právoplatnosti rozsudku. Žalobca v časti istiny sa podaním zo dňa 25.04.2023 nedomáhal zaplata menej ako podanou žalobou, preto v časti istiny neučinil späťvzatie žaloby. Rozdiel medzi žalobou požadovanou sumou a podaním zo dňa 25.04.2023 bol iba v príslušenstve pohľadávky, teda v úrokoch z omeškania. Žalobou žalobca žiadal 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 11 734,12 eur od 29.04.2022 do zaplata. Podaním zo dňa 25.04.2023 žiadal úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 074,25 eur od 10.4.2023 do zaplata. Teda žiadal úrok z nižšej istiny aj od neskoršieho dátumu.

21. Navyše okrem uvedeného, výrok II. napadnutého rozsudku je neurčitý a nezrozumiteľný, pretože nie je zrejmé, po akú sumu nad 4 074,25 eur súd prvej inštancie zastavil, a či zastavil konanie aj o zaplata sumy 7 659,87 eur, keďže z výroku v časti „sumy vo výške 7659,87 eur v pravidelných mesačných splátkach po 162,97 eur mesačne splatných vždy do 9. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku“ nie je jednoznačne zrejmé, či zastavil konanie o zaplata sumy 7 659,87 eur, alebo iba v časti úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy vo výške 7659,87 eur v pravidelných mesačných splátkach po 162,97 eur mesačne splatných vždy do 9. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku. Uvedené nie je jasné ani z odôvodnenia rozsudku.

22. Výrok rozsudku je jeho najdôležitejšia časť, preto musí byť formulovaný tak, aby nevznikali pochybnosti o tom, ako bolo súdom rozhodnuté.

23. V prevyšujúcej časti, výrokom IV., súd prvej inštancie žalobu zamietol. Keďže nešpecifikoval v akej časti žalobu zamietol a z výroku II. napadnutého rozsudku nie je zrejmé, v akej časti bolo konanie zastavené, je tak neurčitý a nezrozumiteľný aj výrok IV. o zamietnutí žaloby.

24. V dôsledku vyššie uvedeného, odvolaciu súdu neostávalo nič iné, iba rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výrokoch II., IV. a súvisiacom výroku V. o trovách konania zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu vady konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP.

25. Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie dôvody, hlavnou odvolacou námietkou žalobcu bola skutočnosť, že súd prvej inštancie mu nepriznal zvyšnú časť ceny diela v splátkach splatných v budúcnosti. Vzhľadom na zrušenie rozsudku z procesných dôvodov, súd sa k tejto odvolacej námietke, nesprávneho právneho posúdenia nevyjadruje, avšak dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že zamietnutie žaloby v tejto časti nie je dostatočne odôvodnené, súd prvej inštancie nedal odpoveď na návrh žalobcu postupovať podľa § 217 ods. 2 CSP.

26. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť o podaní žalobcu zo dňa 25.04.2023, čiastočnom späťvzatí, ale iba v časti úroku z omeškania, tak ako bolo vyššie naznačené odvolacím súdom a zároveň tak, aby bol výrok súdu prvej inštancie určitý a zrozumiteľný, aby nevzbudzoval pochybnosti v akej časti bolo konanie zastavené. Následne vo zvyšnej časti rozhodne súd o nároku žalobcu v merite veci. V záujme eliminácie akýchkoľvek ďalších pochybení potenciálne vedúcich k vade nového rozhodnutia, pokiaľ súd prvej inštancie neprizná žalobcovi splátky splatné v budúcnosti tak ako sa toho žalobca domáha v rozsahu nad sumu priznanú výrokom III. napadnutého rozsudku, svoj postup a rozhodnutie aj odôvodní tak, aby bolo zrejmé prečo nepostupoval podľa § 217 ods. 2 CSP.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).